Душно, і тихо, і темно усюди,
Тьма мене давить, зловісная тьма.
Світу ясного нема... Де ж ви, люди,
Де ви поділись? Нема вас, нема...

Грізнії стіни стоять мовчазливо,
Крутяться привиди в дикім танку...
Де ж ти, прекрасная, де ти, щаслива,
В сяйві краси, як у пишнім вінку?

Душно... Вікно одчинити? Ні — тихо
Мрії блакитні влетять у вікно,
В серці ж нема для них місця... там лихо.
Серце нудьгує, і плаче воно.

Душно і тихо... О сни чарівнії,
Де ви? На мент лиш один прилетіть!
Стіни бездушнії, стіни німії,
Ах, розступіться! На волю пустіть!

1910